

BẢN TIN

Ái Hữu GDPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại

9909 Waterview Road, Raleigh NC 27615 Phone (919) 272-5020; Email: KimmyNC@CS.com
Web Page: <http://hometown.aol.com/tong57/index.html>

NĂM THỨ 12 - SỐ 98 * PHẬT LỊCH 2546 * NGÀY 15 THÁNG 01 NĂM 2003

BẢN TIN

*Tờ báo hàng tháng của
Ái Hữu GDPT Vĩnh Nghiêm
Hải Ngoại & Thân Hữu*

*Tâm Diệu - Dương thị Mỹ
phụ trách*

MỤC LỤC

Hoa Sen	Trang	1
Chuyên Niệm		2
Thi Kệ Nhật Dụng		3
Thư Tín		4
Tin Tức		5
Khóc Mẹ Không Khóc		6
Một Ngày Trai		7
Một Chuyến Rong Chơi		8
Thơ		11
Thông Báo		12

CHUYÊN NIỆM

*(Hai bài này được tụng trong buổi công phu sáng ở chùa,
nối tiếp giữa phần tụng kinh và phần niệm Phật kinh hành)*

Chúng con hiện tiền tâm thanh tịnh
Thiền tọa kinh hành và tụng kinh
Xin nguyện Tam Bảo và Long Thiên
Yểm trợ đạo tràng cùng bốn chúng
Tám nạm ba đường đều thoát khỏi
Bốn âm ba cõi thối hồng ân
Thế giới khắp nơi không chiến tranh
Gió hòa mưa thuận dân an lạc
Đại chúng chuyên tu càng tinh tiến
Mười địa đi lên không khó khăn
Tăng thân an lạc sống tươi vui
Mọi giới Quy Y thêm phước tuệ
Trí Phật sáng ngời như trăng tỏ
Thân Phật thanh tịnh như lưu ly
Phật ở thế gian thường cứu khổ
Tâm Phật không đâu không từ bi
(vừa niệm Phật vừa đi nhiều)

NGÀY ĐÊM AN LÀNH

Nguyện ngày an lành đêm an lành
Ngày đêm sáu thời đều an lành
An lành trong mỗi giây mỗi phút
Cầu ơn Tam Bảo luôn che chở
Bốn loài sinh lên đất Tịnh
Ba cõi thối hóa tòa Sen
Hằng sa nạ quý chứng Tam hiền
Vạn loại hữu tình lên Thập Địa
Thế Tôn dung mạo như vầng nguyệt
Lại như mặt nhật phóng quang minh
Hào quang trí tuệ chiếu muôn phương
Hỷ, Xả, Từ, Bi đều thấm nhuần
(vừa niệm Phật vừa đi kinh hành)
Nam Mô Thích Ca Mâu Ni Phật
(nếu chùa tu theo pháp môn Tịnh Độ thì niệm
Nam Mô A Di Đà Phật)

THI KỆ NHẬT DỤNG

12- NGHE CHUÔNG

Lắng lòng nghe

Lắng lòng nghe

Tiếng chuông huyền diệu

Đưa về nhất tâm

Tiếng chuông là một thông điệp đến với ta để nhắc ta quay về với chánh niệm. Người thỉnh chuông gọi tiếng chuông đi với tâm niệm an lành và thanh tịnh. Người nghe chuông cũng phải tiếp nhận tiếng chuông với tâm niệm an lành và thanh tịnh. Nghe tiếng chuông, bạn liền đem tâm bạn đồng nhất với tiếng chuông, ngân nga theo tiếng chuông, lắng lại theo tiếng chuông.

Như vậy là để nhiếp tâm về với chánh niệm. Trong ngày, mỗi khi nghe tiếng chuông, ta nên ngừng tay và quán niệm. Khi tiếng chuông đầu báo hiệu giờ thiền tọa vọng lên, ta nên lập tức nhiếp tâm vào thiền quán, dù lúc đó ta đang ở đâu và đang làm gì. Ta thong thả đứng dậy, đi rửa mặt và rửa tay, mặc áo thiền tọa và khởi sự bước từng bước chân chậm rãi hưởng về thiền đường, trong khi chuông vẫn tiếp tục vọng lên ba hồi ba tiếng. Trong suốt thời gian đó, ta giữ chánh niệm, và ta có thể nương vào tiếng chuông và vào hơi thở để giữ chánh niệm. Ta không đợi đến khi ngồi xuống trong thiền đường mới bắt đầu nhiếp niệm. Ta nhiếp niệm ngay từ lúc nghe tiếng chuông đầu.

(Từng Bước Nở Hoa Sen – Thích Nhất Hạnh)

Giọng Nói Của Hạnh Phúc

Bankei là một trong những thiền sư danh tiếng nhất trong lịch sử Phật giáo Nhật Bản, Sư thuộc tông Lâm tế, hệ phái Diệu tâm tự, là người đã phổ biến Thiền học sâu rộng trong quần chúng nhân gian. Nhờ kinh nghiệm giác ngộ thâm sâu và nhờ tài thuyết pháp xuất chúng của Sư, đặc biệt là lối thuyết pháp với ngôn ngữ hết sức bình dân, tông Lâm Tế tại Nhật được phát lên như một ngọn lửa sau một thời gian dài ‘chết cứng.’ Sư được cả vua lẫn quần chúng ca tụng (Nhật Hoàng phong cho Sư danh hiệu ‘Đại Pháp Chính nhân Quốc sư’).

Sau khi Bankei qua đời, một người mù sống gần ngôi đền của Bankei nói với một người bạn: ‘ Vì tôi bị mù, không thể nhìn thấy mặt người cho nên tôi phải đoán tính người qua âm thanh của giọng nói. Thường khi tôi nghe người nào ca tụng hạnh phúc hay sự thành công của kẻ khác, thì tôi cũng nghe thấy cả giọng nói của sự ghen tị bí mật. Khi nghe họ nói lời chia buồn về sự bất hạnh của kẻ khác, thì tôi cũng nghe thấy sự khoan khoái và sự thỏa mãn, dường như sự chia buồn thật sự là sự hân hoan vì một cái gì đó được bỏ lại để họ có thể đạt được trong cái thế giới riêng tư của họ. Trong tất cả kinh nghiệm của tôi, giọng nói của Bankei luôn luôn thành thật. Bất cứ lúc nào Bankei biểu lộ sự hạnh phúc, tôi chỉ nghe thấy sự hạnh phúc và bất cứ lúc nào khi Bankei biểu lộ sự buồn rầu, tôi cũng nghe trọn sự buồn rầu.’

(Trích ‘Góp Nhặt Cát Đá’ của Đỗ Đình Đồng dịch)

THƯ TÍN

- Bài chị viết, có kèm hình theo nhưng to quà không biết em có dùng được không. Anh Thi thì chị còn nhớ, hồi mới sang Canada, mấy năm sau chị có gửi thư về thăm anh chị Thi, nhưng chắc anh Thi không nhận ra. Chị còn giữ một tấm hình đám cưới của chị có chị Oanh và vợ anh Thi. Không biết chị email về thăm anh chị Thi có gì trở ngại không? (Mộng Hương – Canada)

- Em Mỹ thân mến, mấy lần em về Saigon, anh không gặp hay có gặp chỉ một lần mà quên mặt, anh không hình dung ra em thế nào vì chưa phát hiện những điểm đặc biệtm chứ như các chị Tâm, Dương, em Hằng v.v thì nhớ ngay thôi. Vì mọi người đều có đặc điểm để nhớ. Đọc mấy bài trong Kỷ Yếu Vĩnh Nghiêm, và nhất là Bản Tin từ ngày em phụ trách, anh thấy hay đấy, có nhiều tin tức, nhiều mục đáng biểu dương đấy! Trước đây lúc anh tiền nhiệm vì công việc đa đoan nên không được sâu sát như bây giờ. Biểu dương em một lần nữa đây. Anh khoái nhất là mục Thư Tín, nhờ mục này anh biết Nguyễn Đình Thái mất tấm từ những năm 60 nay lại thấy. Vương Nghiêem ra đi không trở lại bây giờ xuất hiện là vui rồi. Vậy thì nhân dịp này anh nhờ em tìm hộ hai trưởng bị lãc lâu lắm rồi nhé, mong các Trưởng này dù ở đâu cũng liên lạc về ACE trong hoặc ngoài nước.

1) **Anh Đinh Hữu Thức, pháp danh Thiện Trí**, cấp Tập, là đoàn sinh La Hâu La GDPT Giác Minh đã đi lãc từ năm 1960

2) **Anh Phạm Thái Hà**, trước là đoàn trưởng Nam Oanh Vũ GDPT Giác Minh, đi lãc từ năm 1964. Hai Trưởng nay ở đâu nay xin liên hệ về Tổ Đình Vĩnh Nghiêem VietNam vào chiều 1 và 15 hàng tháng, hoặc liên lạc với Bản Tin nếu ở hải ngoại. Còn bây giờ anh nhờ em nhắn hộ vài tin nữa nhé;

- **Anh Nhu**, nhờ tin của anh, biết Nguyễn Đình Thái còn sống ở Bình Dương. Xin cho địa chỉ để liên lạc.

Mộng Hương, anh và các AC cựu GDPT Giác Minh ở Saigon đang nhờ người hỏi về em, thì thấy em xuất hiện trên Bản Tin. Như vậy là em bình yên mạnh khỏe. Anh đã thông báo tin này và các AC đều mừng cho em. - **Mai Dung**: Anh, anh Khôn, Hùng Chùa đã nhận được quà của em vừa ăn vừa nghe nhạc hay quá

ngũ mấy tiêu. Cám ơn em và Thảo, chúc gia đình em khỏe nhé.

- **Mỹ**, anh gửi lời thăm đức lang quân của em nhé. Hai em cùng gánh vác gia đình nhỏ, gia đình nhỏ (GDPT), vui nhỉ. Anh chúc gia đình nhỏ, gia đình nhỏ của em sang năm Quý Mùi gặt hái nhiều thắng lợi, nhất là mạnh khỏe để phục vụ Bản Tin Lam ngày càng hay hơn. Thân (Phúc Văn – Bùi Thọ Thi)

- **Thư ACE; Sau mấy tuần nhận ‘vác ngà voi’** (tin vui nhà anh Thi) , email tới tấp, sao nhãng cả công việc, nhưng lại thật là vui. Lần sau nếu có cái ngà voi nào, lại xung phong xin vác. Đây là một vài chuyện lượm lặt trong những email về anh Thi:

- Mai Dung khoe là gặp lại anh Thi sau gần 40 năm
- **Mộng Hương** cũng khoe Đám cưới em anh Thi có dự (mấy chục năm trước)
- **Sơn**: Lâu lắm rồi em không gặp anh Thi

- **Phú** thì dài dòng hơn. Phú viết : “Đoàn trưởng Nam Oanh Vũ đầu tiên của em là anh Bùi Thọ Thi. Anh Thi huấn luyện em trở thành Đầu Đàn Nhất, được 3 gạch vàng trên quây áo mình , sau này anh ĐĐ Kiệt lên làm đoàn trưởng Nam Oanh Vũ, tại tà tà quá, được anh ấy giáng xuống làm Đàn Trưởng, còn hai gạch thoi, và để coi đàn nhóc phè hay phá như Hùng Chùa. Sau đó đi bụi đời khoảng hai, ba năm, trở lại sinh hoạt trong Thiếu Nam Giác Minh với chức vụ đoàn sinh cho tới khi bị tổng động viên đi lính năm 1972 mùa Hè đỏ lửa. Em có nghe Đại danh của chị Tâm ở Giác Minh! Đả là chị em trong một gia đình, thì lúc nào cũng là chị em, chứ gọi nhau bằng Trưởng như trong mấy buổi họp mặt Vĩnh Nghiêem, ôi sao nghe nó xa xăm diệu vợi.. “ (Đoạn sau xin anh Nam đọc kỹ vì đây là ủng hộ viên tích cực của anh.)

- **Anh Phạm Minh Tâm** tự giới thiệu : “Tôi là Phạm Minh Tâm ở Giác Minh ngày xưa” Tôi bèn chứng tỏ cho anh biết rằng tôi không quên nên kể một vài chuyện về anh, anh cũng đối lại bằng cách viết “Lúc chị Tâm làm đoàn Trưởng Thiếu Nữ thì Phú là đoàn sinh Nam Oanh Vũ, đoàn trưởng là anh Hà, người bị chị Tâm vật tới bởi trên sân khấu rạp Thống Nhất –

- **Hằng** nói :”Phú xài tiền không có số lẻ”

Còn rất nhiều, xin hẹn các ACE lần vác ngà voi sau. (Diệu Thu – Nguyễn thị Tâm)

Tin Tức

- Ngày 22/12/02 – San Jose- (Nguyễn Đình Thống)

Trong tinh thần áo Lam, buổi trưa ngày 22/12/02. Anh chị Nguyễn Đình Thống đã tổ chức tại tư gia một buổi họp mặt thân hữu để tiễn đưa anh Phúc Đạt Trần Minh Phương cùng gia đình di chuyển về Tampa, Florida. Tiệc tiễn đưa có sự tham dự của nhiều ACE AH Vĩnh Nghiêam Bắc Cali.

Mở đầu, anh Thống đã giới thiệu và ca ngợi anh Phương dù mới định cư nơi xứ lạ nhưng đã chứng tỏ một người có ý chí và tinh thần cầu tiến, vượt mọi khó khăn để khắc phục hoàn cảnh, đã lần lượt lấy được hai văn bằng Bachelor và Master trong một thời gian kỷ lục, trong khi mang trên mình gánh nặng thê nhi. Sau đó, thay mặt cho các ACE, chị Diệu An Dương Khánh Ninh gửi đến anh Phương món quà kỷ niệm từ các ACE Bắc Cali, và lời nhắn anh Phương đừng quên những ngày sinh hoạt, kỷ niệm thân ái từ San Jose. Sau cùng là những lời chúc tốt lành của tất cả ACE áo Lam Thung Lũng Hoa Vàng. Một bữa tiệc vui đã được chị Diệu Minh Phạm Kim Chi khoãn đãi, trong lúc hàn huyên, làm như ai cũng lo là anh Phương sẽ quên mình, nên mỗi người đã đến bên anh Phương để thì thầm, tâm sự, dặn dò ..điều gì thì chỉ có anh Phương biết mà thôi. Dù quyến luyến thế nào thì cũng đến lúc phải chia tay. Chợt nhớ đến câu hát do anh Phương hướng dẫn trong ngày Đại Hội AHVN 1999 tại San Jose còn văng vẳng đâu đây:

“Anh Em ta về cùng nhau ta quây quần này 1,2,3,4,5
..Anh Em ta về cùng nhau ta xum họp này 5,4,3,2,1”
Trời Bắc Cali lành lạnh, nhưng vẫn thấy ấm áp của tình Lam chợt ùa về trong mọi người.

Ngày 01/01/2003 – Nam Cali -Mở đầu cho năm 2003, một phiên họp của Ban Chấp Hành Ai Hữu Vĩnh Nghiêam đã được nhóm họp tại Nam Cali. Địa điểm tại tư gia của chị Diệu Hương Lê thị Hằng lúc 2 giờ chiều ngày 01/01/03. Chương trình gồm có: Tổng kết thành quả công tác Phật Sự trong năm, và -Hoạch định công tác Phật sự cho năm 2003 -Chuẩn bị cho Hội Ngộ Vĩnh Nghiêam 2003. Buổi họp đã diễn ra trong tinh thần tích cực, Bản Tin nghe lén rằng kể từ năm 2003, niên liêm sẽ là \$40, thay vì \$30 như trước, và đại hội Ai Hữu Vĩnh Nghiêam năm nay sẽ gồm hai phần là phần Đại Hội và phần Hội Ngộ ACE, có thể sẽ làm tại miền Đông Hoa Kỳ.

NHẮN TIN : Kính mời Quý Trưởng đến dự Buổi Họp Mặt Đầu Năm Quý Mùi của **Ai Hữu Chi Nam Cali** vào lúc **12:00 Trưa** ngày Chủ Nhật mồng 2 Tết Quý Mùi (nhằm ngày 2/2/03) tại tư gia của Trưởng Chi Diệu Hương Lê thị Hằng . Kính mời quý Trưởng ở vùng San Diego tham dự. Cũng xin kính mời quý Trưởng các nơi ghé thăm Nam Cali vào dịp này đến dự với Chi Nam Cali.

Kính mong Quý Trưởng đến dự đông đủ để thắt chặt tình thân . **Kính mời**, Diệu Hương

Địa chỉ: 9200 Westminster # 37 – (Summer Set)
Phôn nhà (714) 799-0408 Cell (714) 323-7762.

- **Địa chỉ và email mới của anh Phúc Đạt-**

Trần Minh Phương (trước ở San Jose)

Tran_minh_phuong@yahoo.com

10806 Carrollwood Drive - Tampa FL.33618

Phone : (813) 932-9729

Đề nghị của Thầy chúng ta ở Dallas:

Thưa các Anh Chị, Thầy muốn ACE Ai Hữu Vĩnh Nghiêam chúng ta chung sức chung lòng làm một Phật sự với chùa Pháp Quang. Mục đích trước là thể hiện Tâm Từ Bi, gieo hạt giống từ hòa cho các em Oanh Vũ, sau là tạo sự tương giao giữa GDPT trong và ngoài nước. Chương trình này sẽ mang danh ngành Oanh Vũ Hải Ngoại gửi tiền về để Oanh Vũ trong nước bảo trợ các Cô Nhi Viện nghèo tại Việt Nam. Chỉ \$5 sẽ giúp được một em cô nhi một tháng. Đây là đề nghị tiên khởi, mong các Anh Chị hưởng ứng và tham gia ý kiến, nhất là các Anh Chị hiện đang sinh hoạt GDPT. Mọi ý kiến đóng góp xin nhờ Bản Tin chuyển, hoặc trực tiếp thưa chuyện với Thầy.

Khóc Mẹ Không Khóc

Nam-Mô Bốn Sư Thích-Ca Mâu-Ni Phật
(Kính dâng Cha Vũ-Thế Đạt và
Mẹ Vũ Thị Thuận của con)

1

Mẹ đi theo trùng khơi,
Không còn những ngày dài đếm sầu tóc bạc.
Sóng gió đời dứt. Pháp luân lèo lái,
Dẫn Mẹ về chốn yên nguyên.
Mẹ xưa kia mơ thấy những muông phiền;
Nay hết thấy thành hoa pháp giới.
Mẹ ngỡ đã bông bành trong sương khói...
Nào có đâu? Dù một sát-na!
Mẹ giờ đây gặp lại Mẹ Muôn Nhà
-Mẹ Vô Lượng nổi dài hàng muông thế.
Mẹ bây giờ gặp Cha Đờng Thế
Chẳng Âm, Dương. Ai còn kể Tháp, Cao?
Mẹ Vô Lượng ơi! Như tự thuở nào:
Mẹ có Muôn Mẹ, Muôn Cha,
Muôn Con không hề có nam có nữ.
Mẹ là Mẹ. Mẹ là cả trắng, sao vô thế
Cô đọng sát-na -mà là bề sắc, không.
Mẹ sống -chẳng phải của con vì
xa cách nghìn trùng.
Nhưng nay Mẹ theo sông về bể:
Con đậm đà vị biển khơi vô kể,
Mẹ ơi!
Nay Mẹ mới thật của con. Ở cạnh. Trong đời.
Nói ngọt bụi mắt đi từ ngày
mẹ con mình xa cách
Vì bão đời. Vì sóng tình. Áo ảnh...
Tưởng mình có thân!
Nay Mẹ của con sống bằng thần
Du sắc giới đầm đầm trừu mến.
Con đã cố làm Mẹ xa bên kia bờ biển;

Mẹ có đâu ngờ con yêu mến Mẹ không?

Mẹ của con! Nay Mẹ ở với con đến vạn lần.

Nghiệp duyên dấm nào ngăn trở?

Mẹ ơi! Minh đâu còn cửa ngõ

2

Đóng chặt. Cấm ngăn tính Phật uyên thâm.

Mẹ là hương hoa rục rở vạn lần

Hơn những ngày trong xác thân quanh quẽ.

Mẹ đã nhẹ tênh, không bụi nhơ, vô thế.

Mẹ hào quang!

Xin chiếu sáng con mãi trên đàng

Nối chí Mẹ. (Con còn sang bờ biển).

Mẹ vẫn là Cha, như Cha là Mẹ,

trong vô lượng thế gian chuyển biến.

Con cúi đầu nắm tay Cha, Mẹ. Mẹ ơi!

Nước mắt con có chực tuôn rơi,

Thì con sẽ vội cầm, mím môi, *bước tới.*

Chí Cha, Mẹ cho luôn khiến con phấn khởi

Tu mãi. Tiến hoài. Nhưng dấm nào

thoáng niệm kiêu căng!

Con kính dâng Mẹ, Cha trọn trắng rằm

Là mỗi chúng ta trong Phật tính.

Xin Cha, Mẹ vui nhận lòng con *bình tĩnh*

Kính yêu Cha, Mẹ trong Không.

Chứ nào đục giới thôi, sắc giới thôi,

hay vô sắc giới -gọi cho cùng?

Phải mãi mãi vô cầu trong Không, Cha Mẹ ạ:

Cội Bồ Đề trong Không -không rễ, thân, cành, lá.

Kim-Cương nắm trong tay, xòe ra *rõ là Không.*

Vô sở nhập lưu,

kính xin Cha, Mẹ định khôn cùng:

Lên cao nữa, vào chỗ Không Lên Cao Nữa.

Ngài Huệ-Năng không nhà, không cửa,

Theo thỉnh chuông Không Một Thanh Âm.

Cúi xin Chư Phật trải từ tâm

Ban phát quả Mãi Tân Xuân cho Cha, Mẹ...

Kính bái,

Con Như-Công Vũ-Thế Khanh

Tùy Bút

Một Ngày Trại

*"Ngày mai trong đám xuân xanh ấy,
Có kẻ theo chồng bỏ cuộc chơi"*

Mỗi lần đọc câu thơ trên của Hàn Mặc Tử, thì tôi lại bồi ngùi nghĩ đến buổi chia tay với chị Đoàn Trưởng Nguyễn Thị Tâm. Đạo đó, tôi đi sinh hoạt GDPT chùa Giác Minh, đoàn Thiếu Nữ, và chị Tâm lúc đó là đoàn trưởng. Người chị nhỏ bé, dáng đi thanh thản, nhưng tràn đầy nghị lực, hướng dẫn chúng tôi gồm 60 cô thiếu nữ, tuổi từ 13 đến 18, cái tuổi mới lớn, đùa nghịch nhiều, dỗi hờn thì cũng không ít!

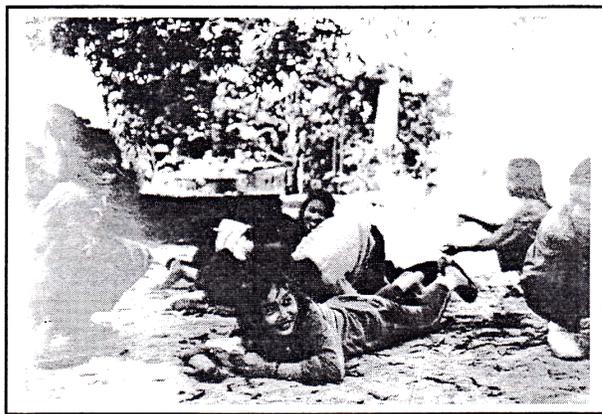
Mỗi chiều Chủ Nhật, chúng tôi như đàn chim bốn phương bay về tụ họp nhau nơi ngôi chùa nhỏ, cùng chào đón chị Trưởng khi thấy hình bóng chị xuất hiện từ đầu ngõ:

*"Chị đoàn em nghiêm trang đã đến đây rồi,
Dáng đi hiền lành nụ cười trên môi..
Vội tà áo lam tâm hồn trong sáng
Đem gương đạo vàng đến cho đàn em.."*

Đúng vậy, nhìn chúng tôi quây quần bên nhau, lúc nào chị cũng nởn miệng cười thật tươi, rồi cùng làm lễ trong chánh điện, cùng quay vòng tròn chia xẻ tin tức trong tuần, cùng học Phật pháp.

Nhưng rồi một hôm, chúng tôi bỗng hụt hẫng trước một tin, vui hay buồn đây, các bạn? Chị Tâm lên xe hoa! Chị đoàn trưởng sẽ phải chia tay với các đoàn sinh để về nhà chồng. Chúng tôi đáng lý ra phải chúc mừng chị, góp vui với chị, nhưng chẳng ai nghĩ đến điều này, chỉ biết thờ người ra, rồi nước mắt ngấn, nước mắt dài, tỏ ý luyến tiếc, thế đấy!! Và một buổi trại ngành Nữ đã được tổ chức rất chu đáo để đoàn được sống trọn vẹn với chị một ngày trước khi chị rời xa Gia Đình, từ bỏ chức vụ. Chủ nhật đó, tôi dậy thật sớm, vì cả đêm thao thức trằn trọc, đạp xe lên chùa để cùng khởi hành lên đất trại: Chùa Sùng Đức, tại Thủ Đức. Đây là một ngôi chùa của vị Sư già, sư phụ của Thượng Tọa Thích Tuệ Hải, có khu vườn thật rộng lớn để chúng tôi tha hồ vui chơi. Trại được đặt tên là trại Liên Hoa, mỗi Chúng (Đội) mang tên một loại hoa. Chúng của tôi mang tên Tâm Xuân. Hôm ấy, thay vì cài nơ màu để phân biệt theo tên chúng, (chúng sen trắng cài nơ trắng), mỗi chúng tôi cài một nụ hoa bằng

vải, mà chị đoàn phó (chị Bình) đã khéo léo kết thành. Nụ tâm xuân của tôi màu vàng, điểm lá xanh, thật xinh và dễ thương.

Mở đầu buổi trại, tất cả tập họp và vào chánh điện lễ Phật. Là trại ngành nữ phụ trách, nên Thiếu Nữ đảm nhận chuông mõ. Như mọi khi, 'tay mõ' là tôi, nên lần này cũng không ngoại lệ. Nhưng khổ thay! Tôi còn nhớ mãi buổi lễ này vì gương ỏi là gương, cái dùi mõ chùa này sao mà no to và dày đến thế! Tôi thì gầy ốm, cánh tay khẳng khiu, yếu đuối, gõ nửa bài kinh thì mỏi dần, không có được nữa. Một anh huynh trưởng thấy nguy, nên tự động lên thay tay, cứu tôi thoát nạn (không biết anh huynh trưởng đó có còn nhớ sự kiện này chẳng). Xong lễ, tôi còn bị anh LĐT khiển trách là giữ mõ dờ quá! (Thật là oan ơi, ông Địa!!!) Chương trình trại thì tôi không nhớ rõ chi tiết, dù sao thì cũng đã mấy chục năm qua rồi! Nhưng phần trò chơi lớn thì tôi nhớ mãi, chúng tôi phải đi tìm một kho tàng mà bản đồ là những mật mã dấu sau những con số do phe 'địch' gắn trên người, chúng tôi khi gặp người của phe bên kia thì phải đọc lớn con số của người đó lên, nếu đọc đúng thì có quyền gỡ con số đó mang về cho đội của mình gom góp thành bản đồ, và đồng thời chúng tôi phải che dấu con số của mình để khỏi bị đọc ra. Che dấu mà không được dùng tay mới là khó chứ! Làm sao đây? Thế là chúng tôi cứ nào là né tránh sau cây, sau cột.. Khi xấp lá cà, thì chẳng ngại nằm bò ra đất (xin gửi kèm hình chứng minh), thậm chí leo lên cả lưng bạn mình. Thôi thì cả một quang cảnh nức cười cho đám thiếu nữ, chúng tôi chưa lần nào hăng say và nhiệt tình tham gia vào trò chơi như lần này. (tiếp trang 11)

Một Chuyện Rong Chơi

Nói đến uống trà Tàu, tôi muốn nói thêm, muốn pha trà cho đúng cách, trước nhất chế nước sôi vào bình, tráng cho bình trà nóng lên, ngay sau đó bỏ trà vào đầy bình (thường là bình rất nhỏ), đổ nước sôi vào bình đã có trà, xong liền rót bước ấy ra bỏ đi, làm như thế để tẩy bớt chất ướp và mốc nếu có, rồi lại đổ nước sôi vào, chờ một lúc chừng vài phút mới rót trà ra các chén chung để uống, dù trà thật ngon nếu pha bằng nước đun sôi để trong bình thủy, nước nguội bớt làm cho trà trở thành trà “ Thái đức “, thà dùng pha như thế còn hơn.

Chiều khoảng 5 giờ hơn, Khuê gọi điện báo là sẽ tới đón chúng tôi, chừng nửa giờ sau Khuê tới, chở nhà tôi và tôi đến nhà Khuê cho biết, Khuê vừa dọn tới chỗ mới, phía sau nhà Khuê là nhà của anh Nguyễn Văn Nở, Gia Trường Gia đình Phật Tử Chánh Pháp, khi anh Phan Cảnh Tuân mới qua, ngụ tại đó, anh chị Trần Ngọc Lạc đưa chúng tôi tới thăm năm 1995. Ngôi chơi một lát, Khuê mời chúng tôi đi ăn, Khuê chở đến Quán Hỷ, một chốc thì Thảo phụ nhân của Khuê tới, quán này vừa bán thức ăn Huế chay và mặn, Khuê còn giới thiệu thêm, mỗi lần anh Thu tới đều gọi món bánh bèo, thế là nhà tôi và tôi gọi mỗi người một phần bánh bèo, nhà tôi gọi thêm bún bò, tôi gọi mì Quảng, đúng là Khuê đã đưa chúng tôi đến quán ăn ngon, mỗi loại thức ăn đều đều có hương vị riêng của nó. Thông thường tất cả nhà hàng đều nấu một nồi súp chung, khi chúng ta gọi phở họ thêm vào chút gia vị phở, khi chúng ta gọi hủ tiếu họ thêm chút gia vị hủ tiếu, do đó khi ăn hương vị mì hay phở cũng gần giống nhau, chẳng được ngon. Trong khi ăn, Khuê hỏi tôi về 10 danh hiệu Phật có phải là 10 đức tính không, tôi đã cho Khuê biết, theo tôi cho đó là 10 đức tính cũng được. Trong Phật Giáo nói Có tức là theo Duy Thức mà nói KHÔNG tức là theo Bát Nhã, lại còn có Tánh Không của Trung Quán. Cho nên tùy theo cách hiểu và đặt vấn đề. Sau khi ăn xong, Khuê chở chúng tôi về nhà, còn Thảo đến chùa lấy thức ăn của một Thầy, vốn là Bác sĩ Lê Bá Quát, Thầy ấy xưa vốn là Đoàn Trưởng Đoàn Thiếu Niên của GđPT Minh Tâm, lúc anh Tuệ Linh làm Liên Đoàn Trưởng, Thầy có nhiều người cúng dường, nên cho Thảo và Khuê dùng bớt. Khi Thảo mang về gồm cả một hộp “mắm thái” chay và một cây “ham” chay. Thấy đã khuya, chúng tôi xin phép ra về, Khuê và Thảo đều mời ở lại ngủ, vì nhà chỉ có hai người, chúng tôi từ chối vì có hẹn với người cô, về để chuyện trò.

Sáng sớm Thứ Ba, anh Tuệ Linh gọi điện thoại tới, hỏi tôi có chương trình chi không, tôi cho biết hoàn toàn không, anh hẹn sẽ đến đưa chúng tôi đi thăm Tổ đình Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại, Trung Tâm Tu Học và Huấn Luyện của Gia đình Phật Tử và một vài nơi. Anh Tuệ Linh đến, chúng tôi cùng nhau đi ăn sáng ở quán Vạn Hạnh rồi đi thăm anh chị Bách, năm 2000, đến ở nhà anh Lạc, ngồi ở bàn ăn thấy có tấm ảnh Thập Pháp Giới, tức là 10 cảnh giới: Phật, Duyên Giác, Bồ Tát, Thanh Văn, Trời, Người, A tu la, Súc sanh, Ngạ quỷ, địa ngục, tôi rất thích tấm ảnh ấy, khi anh Lạc chở tới thăm anh Bách, tôi xin tấm ảnh đó để đăng vào Nguyệt San Phật Học, nhưng anh Bách lại cho tôi 1 tấm ảnh khổ lớn, tôi không thể dùng được, gần đây anh Bách chọn bài của Hoà Thượng Thích Trí Quang, và anh có viết một bài về vị Hoàng đế độc nhất Trung Hoa Võ Tắc Thiên, độc nhất bởi vì bà đã cầm quyền bính và xưng đế hiệu, lập ra nhà Chu, trong khi Từ Hi hay vài vị khác cũng cầm quyền bính nhưng không ai xưng đế, các nhà chép sử đều cho là bà độc ác, giết hại tất cả những người chống lại bà, ngay cả con của mình đang là hoàng đế. Nhưng bà là người sùng kính đạo Phật, ủng hộ chư Tăng đi Tây Trúc thỉnh kinh, ngay trong bài Kệ Khai Kinh người ta cho rằng đó chính là của bà sáng tác, bài kệ ấy chúng ta ai cũng biết:

*Vô thượng thậm thâm vi diệu pháp,
Bá thiên Vạn kiếp nan tao ngộ,
Ngã kim kiến văn đắc thọ trì,
Nguyên giải Như Lai chân thật nghĩa.*

*Phật pháp cao siêu rất nhiệm màu
Nghìn muôn ức kiếp dễ gặp đâu,
Con nay nghe thấy xin vâng giữ
Nguyên giải Như Lai nghĩa nhiệm màu.*

Trong chuyến đi này, tôi có ý định yêu cầu anh Bách cho tôi tấm ảnh Thập Pháp Giới bằng khổ giấy thường (8.5'' X 11'') để chúng tôi có thể cho in trên tờ Phật Học và nhờ anh tìm cách giúp đánh bài vào Computer, sau đó gửi đĩa hay gửi Email kèm theo bài.

Anh chị Bách tiếp đón chúng tôi niềm nở, anh mang cho tôi sách, tranh Mười Điều Pháp Giới, nó chính là Thập Pháp Giới khi trước, nay được in màu và trình bày đẹp hơn, đầy đủ ý nghĩa hơn, chị mang cho một túi quà, gồm có trà xanh và thức ăn khô, chúng tôi và anh Bách trao đổi nhau về những điều tôi yêu cầu, anh nhận sẽ đánh bài vào đĩa rồi gửi cho tôi, riêng bài viết về Võ Tắc Thiên, anh yêu cầu tôi hợp tác viết như bài ý Nghĩa Cờ Phật Giáo. Nhà tôi xin chị Bách hoa Quỳnh đỏ và vàng, chị chịu cất cho, và mời chúng tôi ăn phở do chị nấu, nhưng anh Bách lại mời đi ra tiệm ăn sáng, chúng tôi bận đi vả lại ngày về còn lâu nên xin phép anh chị Bách từ chối đi ăn và hẹn sẽ trở lại xin hoa Quỳnh vàng và đỏ. Từ giã anh chị Bách, chúng tôi đến nhà anh Ngô Mạnh Thu, gần đây anh Thu đã mua nhà, nhà anh có mảnh vườn nhỏ, có hòn non bộ với suối nước chảy, có tượng Phật Bà lộ thiên, pháp giới ấy chắc chắn giúp cho anh chị thường được tịnh tâm. Hoàn cảnh không thuận tiện, chúng tôi gặp nhau quả là khó khăn, do đó có một cuộc họp chớp nhoáng của Ban Thường Vụ ái Hữu GĐPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại. Việc mà chúng tôi ưu tư từ lâu ấy là trường hợp của anh Nguyễn Văn Thục, anh Thục người sáng lập Gia đình Phật Tử Chân Tri tại chùa Từ đàm năm 1947, sau đó anh vào Nam, năm 1949 anh thành lập Gia đình Phật Tử Chánh Quang tại chùa Sùng đức đường Hậu Giang Chợ Lớn, sau Gia đình này dời về chùa Pháp Quang ở gần Sân Cộng Hòa, năm 1953 Gia đình Phật Tử Chánh Quang và Gia đình Phật Tử Chánh Tín hợp nhất thành Gia đình Phật Tử Chánh đạo thuộc Hội Phật Học Nam Việt, anh cũng từng giữ chức Phó Trưởng Ban Hướng Dẫn Trung ương Gia đình Phật Tử Nam Việt, anh Tâm Bửu Tổng Hồ Cầm làm Trưởng Ban. Năm 1957, anh Thục làm Liên đoàn Trưởng Gia đình Phật Tử Giác Minh, năm 1964, Gia Đình Phật Tử Việt Nam thống nhất trong toàn quốc, anh giữ chức vụ ủy Viên Nội Vụ và điều Hành cho tới khi Ban Hướng Dẫn Trung ương Gia đình Phật Tử Việt Nam được bầu lại năm 1995, anh đã định cư ở Úc nên phải có người thay thế. Vậy thì anh đã từng góp sức xây dựng các đơn vị Gia Đình Phật Tử Bắc, Trung, Nam và Ban Hướng Dẫn Trung ương, anh đã xây dựng định chế tổ chức Gia đình Phật Tử toàn quốc và quy chế Huỳnh Trường, công lao ấy anh thật xứng đáng là Huỳnh Trường cấp Dững của Gia đình Phật Tử Việt Nam.

Cho nên trong phiên họp này, Thường vụ Ban Chấp Hành ái Hữu Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại quyết định sẽ có buổi họp Hội đồng Huỳnh trường Cấp Tấn ái Hữu GđPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại đề nghị vinh phong cấp Dững cho Trưởng Tâm lạc Nguyễn Văn Thục vì những công lao đóng góp xây dựng của anh cho phong trào. Trong tiến trình ấy, hội ngộ năm 2003 của AHGđPTVNHN sẽ tổ chức tại Hoa Thịnh đốn, lần này sẽ mời các anh Trần Thanh Hiệp, Nguyễn Văn Thục, Hoàng Trọng Cang tham dự. Chúng tôi định ngày Chủ nhật sẽ họp lại với sự hội ý của các Trưởng Nguyễn Quang Vui, Nguyễn đình Thống, Nguyễn Văn Bình, Trần Ngọc Lạc, Hồng Loan, Nguyễn đình Nam, đặng đình Khiết ... Sau khi đã nhất trí về các vấn đề thảo luận, chúng tôi rời nhà anh Ngô Mạnh Thu để tới nhà anh Phố trước khi anh Phố đi Bác sĩ tái khám vào lúc 1 giờ trưa.

Đến nhà anh Phố, chỉ có một mình anh ở nhà, đây cũng là căn nhà khác vì năm kia trước khi đến nhà chị Hằng, chúng tôi có ghé ngang qua nhà anh Phố, lúc ấy anh ở căn nhà khác, như thế trong năm nay anh Thu, anh Phố anh Khuê mỗi người đều có chỗ ở mới. Nhìn sơ qua, nhà anh Phố trưng bày có vẽ cổ kính, trầm mặc, trông anh Phố gầy hơn hai năm trước nhiều, nhìn thấy anh có vẻ tiêu tụy nhưng giọng nói và phong thái của anh rất tự nhiên, thoải mái nếu không muốn nói anh nhìn đời toàn cả màu xanh, thể xác chúng ta phải chịu luật vô thường, sinh diệt từng sát na, nhưng mà tinh thần của chúng ta hay nói khác hơn là giữ cho Tâm được bình thản mới là điều cần thiết, như một tổ sư Thiền đã trả lời đệ tử : Bình Thường Tâm Thị đạo. Qua thăm hỏi, biết anh như thế, chúng tôi rất vui mừng, ngồi một chốc rồi kiếu từ để anh còn đi Bác sĩ.

Dáng lẽ chúng tôi tới Tổ đình Vĩnh Nghiêm trước, sau mới đến Trung Tâm nhưng anh Thu góp ý là đến Trung Tâm rồi trên đường về ghé qua Tổ đình tiện hơn, anh Tuệ Linh theo gợi ý ấy nên đến Trung Tâm trước, đến nơi Thầy Phổ Hòa đang điện thoại cho Cô Huệ Tâm, vào trong Trung Tâm, chào Thầy xong, Thầy đưa điện thoại cho tôi hầu chuyện với cô Huệ Tâm, sau khi chào hỏi xong, Cô bảo đã về tới nhà, xem trong tủ lạnh có chi ăn nấy. Cô trách anh Tuệ Linh sao không rước cho Cô cùng đi với.

Sau khi lễ Phật, Thầy Phổ Hoà cho tôi viết vài dòng lưu niệm, sau đó Thầy đưa chúng tôi đi xem đất của Trung Tâm vừa mới mua thêm, rồi chúng tôi chụp vài tấm ảnh với Thầy ở Trung Tâm, tưởng cũng xin nhắc lại, khoảng năm 1960, Gia Đình Phật Tử Thủ đô thành lập đoàn Huynh trưởng A Dục Thầy Thiện Châu làm Cố Vấn Giáo Lý, anh Phan Cảnh Tuân làm đoàn Trưởng, anh Nguyễn Hữu Huỳnh làm đoàn Phó anh Tuệ Linh làm Thư Ký, tôi làm đội Trưởng Kiên Trắc, anh Hồ đội Trưởng đội Kiên Thệ, Chị Cung Thị Lan Phương Chúng Trưởng một Chúng và chị Trần Thị Thanh Minh Chúng Trưởng Chúng Bạch Tượng, nay chị Minh đang ở Maryland, đoàn có 2 đội, 2 Chúng, quy tụ khoảng 60 Huynh Trưởng của các Gia đình Phật Tử: Chánh đạo, Minh Tâm, Chánh Minh, Chánh Thọ. Sau Thầy Thiện Châu đi du học ở Ấn Độ, Trưởng Phan Cảnh Tuân tái ngũ, dần dần đoàn ngưng sinh hoạt, cho đến Pháp nạn đoàn tái hoạt động với danh xưng Ban Chỉ Đạo Gia Đình Phật Tử do anh Nguyễn Hữu Huỳnh làm Trưởng Ban, Bác Đỗ Văn Giu làm Phó Ban, tôi Tổng Thư Ký, anh Tuệ Linh Ủy Viên Kế Hoạch, đặc dưới sự điều khiển trực tiếp của Thầy Giác Đức trong Ủy Ban Liên Phái Bảo Vệ Phật Giáo. Sau khi chụp ảnh lưu niệm xong, Thầy hướng dẫn đến hiệu cơm chay của chị Nguyễn Quang Nguyễn Thị Lương Giang Liên đoàn Trưởng Gia đình Phật Tử Huyền Quang sinh hoạt tại Trung Tâm, chị cũng là một trong số người đóng góp tiền tài tiên khởi để mua đất xây dựng Trung Tâm.

Chị chủ đi khỏi, nhưng những người giúp việc cũng là Huynh Trưởng tiếp đón Thầy và chúng tôi, mấy anh chị ấy dọn cho Thầy và chúng tôi ăn chả giò, kế đó mọn xào và tàu hủ chiên, còn Trưởng Tuệ Linh gọi phở, người ta hỏi anh muốn ăn phở Nam hay phở Bắc, anh Tuệ Linh cũng như tôi đều lấy làm lạ, hỏi cho biết, anh ấy giải thích phở Nam là mọi thứ để trong một tô, còn phở Bắc tới 3 tô, một tô bánh phở, một tô nước súp, một tô thịt riêng, đến chừng dọn ra thì có 3 tô thật nhưng tô thịt bò là thịt băm, anh Tuệ Linh cho biết phở "Bắc Kỳ" nhưng "thật là lạ". Sau khi dùng cơm xong, anh Tuệ Linh đưa Thầy về Trung Tâm rồi chúng tôi chào Thầy ra về. Trên đường về mãi mê chuyện trò, anh Tuệ Linh quên đường đi đến Tổ đình, nên đi luôn về thăm Cô Hằng.

Hằng gặp tôi liền lấy tập Check để trả lại tiền dự Hội Ngộ năm ngoái, tôi xin ủng hộ luôn cho ái Hữu, Hằng bảo hay là ủng hộ Bản Tin, tôi cho biết Bản Tin hay ái Hữu cũng là một mà thôi, sau đó chúng tôi đi thăm cô Huệ Tâm, cô ở Chùa Thiền Quang do Sư cô Chơn Đạo trụ trì, cũng là một cựu Huynh Trưởng, cô Huệ Tâm muốn đãi chúng tôi ăn mì, nhưng cả ba chúng tôi vẫn còn no nên xin kiếu, cô đưa ra tận cổng chùa, đứng chờ cho tới lúc xe chạy, tôi không ngờ cô ưu ái với anh em chúng tôi như thế. Định thăm chị Nguyễn Thị Tuyết Mai nhưng không có giờ, tôi nhờ anh Tuệ Linh đưa tôi đi kiểm thăm anh Nguyễn Anh Đông nguyên là giáo sư trường Nguyễn Trường Tộ, đồng nghiệp của tôi, tìm gặp anh ở Thư Viện Việt Nam số 4513 đường Bolsa, gặp anh tôi mừng nhưng tôi rất xúc động vì trên đất khách quê người này lại có một Thư Viện Việt Nam toàn là sách Việt Nam. Tôi có lấy một tạp chí viết về đại học Huế có bài của ông Bửu Kế viết về đèn đài cung điện Huế rất có giá trị, tiếc rằng tôi đã bị mất lúc ở Cali. Anh Tuệ Linh ra về trước, bạn tôi đưa tôi về nhà sau khi đi thăm một người bạn khác nhưng không gặp.

Sáng Thứ Tư, anh Tuệ Linh đưa tôi ra phi trường John Way để tôi đón con gái tôi sang lúc 10 giờ 40 sáng, anh chỉ đưa chúng tôi đến đó, khi con gái chúng tôi sang thuê xe nên anh Tuệ Linh không phải chờ. Sau khi lấy xe xong, tôi hướng dẫn con tôi chạy theo xa lộ 405 để về Bolsa. Về đây chúng tôi lại ăn ở quán Vạn Hạnh, tuy không ngon nhưng dễ tìm. Buổi chiều chúng tôi đến nhà chị Yến ở Corona, sau đó theo chị Yến đưa đến nhà cũ của chị ở Riveside để ăn cơm tối do chị Nu mời. Đến đây anh Bình và chị Yến hướng dẫn chúng tôi xem vườn cây ăn trái của anh chi trồng, nào là ổi, cam, táo tàu, bơ, hồng mềm và hồng dòn, chúng tôi hái một bao ổi và một bao hồng dòn, trái không lớn lắm, ăn rất ngọt, tôi chỉ hái vài trái táo vì hầu hết đều khô, rụng đầy đất.

Bữa ăn gia đình gồm có anh chị Bình, anh Khánh chồng chị Nu, chị Nu, con gái của chị, vợ chồng chúng tôi và con gái chúng tôi, anh Khánh đi làm bỏ chạy về ăn một chốc rồi lại chạy đến sở, chúng tôi ở chơi đến gần 9 giờ mới ra về. Trở lại nhà chị Yến lấy xe rồi chúng tôi chạy về nhà, rời xa lộ 22 xuống Euclid chạy về Nam, tôi có thấy đường số 1 nên chạy băng qua để tới Bolsa, nhưng chạy một chốc thấy cái Park, biết đã bị lạc, quay xe trở lại mới biết một bên của Euclid là đường số 1, một bên là Bolsa, do vậy mà chúng tôi bị lạc đường, có chạy lạc mới biết đường rành hơn.

(còn tiếp)

Bài Ca Dâng Mẹ

Mẹ ra đi mùa đông,
Tuyết bay nương hồn Mẹ.
Lá bay xa muôn cành
Về Cam-Lồ đón Mẹ!
Mẹ chu du muôn phương
Về chúng con -bên cạnh.
Riêng lòng con là cành
Không xa rời gốc Mẹ.
Ôi, Mẹ ơi! Mẹ thương!
Thuở còn ngày xưa cũ
Mẹ vắng xa chúng con,
Nhưng nay, đâu còn nữa:
Mẹ, con, nay chung cửa
Bến Niết-Bàn là đây,
Chư Phật đang giải bày
Gốc niềm đau xưa cũ.
Mẹ vui nhé, Mẹ thương:
Mẹ là Tiên, sung sướng,
Bên chúng con, giao hưởng,
Khúc hoan ca mùa xuân
Trong pháp giới sáng ngàn
Ân thâm sâu Phật Tổ.

CON CỦA MẸ:
DIỆU-HOÀ LÊ THỊ TUYẾT

Xuân Đến

Lại nữa, mùa Xuân đã đến rồi
Hồn Xuân phơi phơi ở trong tôi
Chim ca ríu rít bên bờ suối
Bướm lượn mênh mông một góc đồi
Ánh nắng chan hòa qua kẽ lá
Hàng cây áp ủ bước chung đôi
Ta đi giữa tự do, hoa lệ
Nhớ đến bao người vẫn nổi trôi.

Trần Quốc Bình

Hình Bìa Bản Tin số này và số trước do anh Trần Hữu
Đính (Úc) gửi giúp, Xin cảm ơn anh.

Các Anh Chị có hình đẹp, xin gửi cho Bản Tin làm bìa
hàng tháng. Xin cảm tạ.

Đính Chính

1. Số báo tháng 12, 2002 là số 97. đã in nhầm là Bản Tin số 96.
2. Bản Tin cũng xin đính chính ngày lễ hỏi của con gái chị Lệ Hiền đã dời lại cho đến ngày cháu thi đậu vào trường Dược. Xin cáo lỗi cùng chị Lệ Hiền và quý độc giả.

Một Ngày Trại

(tiếp theo)

Rốt cuộc, phần thưởng về Đội nào, tôi cũng không còn nhớ, những hình ảnh còn lại trong tôi chỉ là những nét mặt cười thân thiện bên nhau, khẩn khít cùng nhau làm sao sống trọn một ngày vui, một buổi trại cuối cùng với chị Đoàn Trưởng của chúng tôi. Chia tay nhau ra về, mà lòng chúng tôi chùng xuống với nỗi luyến tiếc.

"Giây thân ái lan rộng muôn nhà
Tay sắp xa nhưng tim không xa.."

Hát lên những câu này mà chúng tôi như nghẹn lời, nhìn nhau cảm thông, tay xiết tay nhau thật chặt.

Ghi lại ngày 5 tháng 1, 2003
Diệu Hảo – Trần Mộng Hương Canada

PHÂN ƯU

Được tin buồn Thân Mẫu của anh **Vũ Thế Khanh** và Nhạc Mẫu của chị **Lê Thị Tuyết**, thành viên Ai Hữu GDPT Vĩnh NghiêM Hải Ngoại, là

Cụ Bà Vũ Thế Đạt Nhũ danh **Vũ thị Thuận**
Tạ thế ngày 5 tháng 12- 2002 tại Saigon
hưởng thọ 88 tuổi.

Ban Chấp Hành và toàn thể thành viên Ai Hữu VN
xin chân thành gửi đến Anh Chị Vũ Thế Khanh
cùng tang quyến lời phân ưu
trước sự mất mát lớn lao này.

Nguyện cầu Cụ Bà được tiêu diêu Cực Lạc Quốc

CHIA BUỒN

Được tin buồn Nhạc Phụ Trưởng **Phúc Đạt Trần Minh Phương** là

Cụ Ông Trần Văn Tư Pháp danh **Minh Lương**

Mãn phần ngày 12 tháng 1 năm 2003 tại Saigon
Hưởng thọ 71 tuổi

Ban Chấp Hành và ACE Ai Hữu Vĩnh NghiêM
Xin chia buồn cùng Anh Chị và gia quyến
Cầu chúc hương linh Cụ Ông được
vĩnh du tiên cảnh

LỜI KÊU GỌI

XIN CÁC ANH CHỊ VIẾT BÀI CHO BẢN TIN **SỐ TẾT** RA NGÀY 15-02-2003
SỐ ĐẶC BIỆT BẢN TIN ĐƯỢC TRĂM TUỔI - **SỐ 100** - RA NGÀY 15 -03-2003.

CHỦ ĐỀ TỰ DO

Thơ - Văn - Tùy Bút - Chuyện Vui - Kỷ Niệm Ngày Xưa - Tập Tục Ngày Tết của GDPT -
Tết Ở Địa Phương, Gia Đình - Tình Cảm Đối Với Bản Tin AHVN - Đề Nghị - Ước Muốn v.v.

BẢN TIN

Ai Hữu Vĩnh NghiêM
9909 Waterview Road
Raleigh, NC 27615

Phúc Trung HUỖNH ÁI TÔNG
5913 Colebrooke Lane
Louisville, KY 40219

Phương danh các Anh Chị ủng hộ Bản Tin.

Chị Đặng thị Kim Kiểm \$20

Chị Tố Mỹ \$20

